

Proletaris de tots els països, uniu-vos!

.....

_____
: T R E B A L L :
_____

Editat per la Delegació del C.C. del
Partit Socialista Unificat de Catalunya

Barcelona, 1 de setembre del 1950
Nº 117 - Preu: 0'50 pts.

LA PAU POT I HA D'ESSER SALVADA
AMB L'ACCIO I LA LLUITA UNIDA
DE TOT EL POBLE

"El poble espanyol i el seu
Partit Comunista a l'avantguarda,
estretament units a les forces
del camp de la pau i la democrà-
cia, que dirigeix la gran Unió
Soviètica, compliran llurs deu-
res enfront dels que preparen
una carnisseria atòmica enderro-
cant el règim podrit de Franco i
Falange i recobrant la República".

(De la Carta del C.C. del
Partit Comunista d'Espanya a to-
tes les organitzacions i mili-
tants).

L'agressió dels imperialistes nordamericans contra el poble coreà ha
agreuja extraordinàriament els perills de guerra.

Els imperialistes ianquis s'han arrencat, definitivament, la careta i,
als ulls de centenars i centenars de milions de gent senzilla, apareixen,
avui, amb llur veritable i bestial fesomia agressora, de continuadors dels
plans expansionistes i de domini del món que Hitler no va poder realitzar.

Es inútil que els imperialistes pretenguin disfressar llur intervenció
a Corea sota el mantell blanc i blau de les Nacions Unides, amb la compli-
citat del socialista dretà Trygve Lie. Els pobles alertats pels comunistes,
pel poderós moviment de la Pau, comprenen cada dia amb més claredat, que
els imperialistes ianquis són els únics responsables de la guerra en terri-
tori coreà i, al crit de "FORA LES MANS DE COREA!", els exigeixen que deixin
tranquils els ciutadans coreans, que lluiten per la llibertat i independèn-

cia de llur pàtria agredida.

Els pobles cada dia veuen més clar que els imperialistes ianquis intervenen a Corea no per a defensar-hi la llibertat i la democràcia, sino per a instal·lar-hi un cap de pont per a la guerra que preparen, amb tanta pressa, contra la Unio Soviètica, les democràcies populars i pel domini del mon. Per a mantenir-hi el règim feixista de Syngman Rehe, un règim als servei dels interessos dels grans terratinents i senyors feudals, explotadors de les masses pageses coreanes.

Als imperialistes ianquis, pero, no els surten bé llurs "negocis" a Corea.

El criminal de guerra Mac Arthur -l'èmul de Goerin-, creia poder liquidar, en pocs dies, l'èpica lluita de les masses populars coreanes. No ha escatimat ni escatima, per tal d'assolir els seus objectius cap mitjà per bàrbar que sigui. Foll de ràbia, el general ianqui, d'acord amb Truman i altres botafocs imperialistes, ha ordenat l'assassinat en massa de la població civil indefensa.

Els ianquis, davant llurs fracassos a Corea, acceleren llurs preparatius bèl·lics. Diàriament, Truman demana milions i milions de dolars destinats a produir noves armes de destrucció i de mort. Els bel·licistes dels EE.UU. acaben de muntar una "Oficina d'Estrategia Psicològica" encarregada de crear el "clima" favorable a l'agressió antisoviètica i antidemocràtica que projecten.

Els imperialistes van més enllà en llurs preparatius de guerra. Fidels al lema de FER LA GUERRA AMB LA PELL DELS ALTRES, pressionen, obliguen, ordenen a llurs lacais, als titelles Pleven, Moch, Attlee, Bevin, De Gasperi, Adenauer, etc. de posar llurs països "marshallitzats" en peu de guerra, a reclutar carn de cano per a l'escorxador ianqui.

En els països occidentals, als incendiàries de guerra, tampoc no

els surten gaire bé, llurs plans bel·licistes.

Els governants, agents de l'imperialisme, es veuen atenallats per la força immensa d'un poderos moviment de la Pau, cada dia més organitzat i combatiu, per l'oposició creixent dels pobles a no voler morir en defensa dels interessos dels grans financers i industrials ianquis.

Aquest és en línies generals, el panorama de la situació actual. I és tenint en compte aquesta situació, els esforços constants de l'imperialisme ianqui per arrossegar els pobles a la guerra, que hem de veure l'immens perill que amenaça la pau, els immensos perills que amenacen als pobles hispànics.

Franco, el seu règim podrit i terrorista, està lliurat de cos i anima al servei dels bel·licistes nordamericans. Alenta, amb la seva propaganda, l'agressió a Corea, la guerra contra la U.R.S.S. i les noves democràcies.

I no sols alenta l'agressió sino que -i això és el més greu per a la seguretat del nostre país i l'existència del nostre poble-, prepara, sota la direcció i control de tècnics ianquis, el territori espanyol per a convertir-lo en plaça d'armes, en arsenal de la guerra que volen desfermar els monstres imperialistes i el dia que els seus nous amos li ordenin Franco està disposat a lliurar-los els fills dels pobles hispànics per a defensar els interessos dels multimilionaris ianquis, per a mantenir el règim feixista dels grans terratinents i capitalistes espanyols.

Els esdeveniments de Corea han commogut profundament el nostre poble. Molta gent, fins ara indiferent als perills de guerra, s'ha incorporat, en comprendre les greus amenaces que planen damunt dels pobles hispànics, al camp de la Pau per a defensar-la. La Campanya en favor de la Pau, de recollida d'adhesions a la Crida d'Estocolm, que els comunistes i els democrates més avançats ens esforcem per a desenvolupar, troba

un rezzo més ampli sense que la repressio franquista pugui evitar-ho.

Hi ha doncs, -i això cal que ho compreguin ben bé els comunistes-, un terreny abonat per assolir millors resultats en la mobilització i lluita de les masses per a defensar la Pau, per a recollir centenars i milers d'adhesions a la Crida d'Estocolm, per a impulsar el sabotatge a la producció de guerra.

Es evident, però, que la guerra no podrà ésser evitada amb lamentacions, deixant que imperialistes i franquistes prossegueixin tranquil·lament llurs plans d'agressió i accelerin llurs preparatius de guerra, posant-nos, com l'estruc, el cap sota l'ala i esperant que les bombes ens esmicolin i escampin, pertot arreu, la destrucció i la mort.

LA PAU NOMES POT I HA D'ESSER SALVADA AMB L'ACCIO I LA LLUITA UNIDA DE TOT EL POBLE.

LA PAU HA D'ESSER IMPOSADA AMB LA MOBILITZACIO ACTIVA DE TOTES LES PERSONES DE SENTIMENTS HUMANITARIS.

La Pau pot i ha d'ésser salvada en oposar al grapat de bel·licistes, el mur d'acer dels pobles que en signar en massa la Crida d'Estocolm, diuen NO A LA GUERRA!

En aquest sentit cal destacar que, la mobilització mundial contra l'arma atòmica, ja ha assolit un èxit important en obligar a Truman a declarar que no utilitzaria la bomba atòmica contra Corea. Naturalment, això no vol dir que els imperialistes hagin desistit en llurs propòsits, car són prou criminals per a realitzar tota mena de barbaritats, per tal de mantenir llur "prestigi".

La Crida d'Estocolm és, avui, l'element principal, decisiu, per enfortir i desenvolupar tot el moviment de lluita per la Pau. És l'arma que més temen els imperialistes i franquistes ja que, entorn de la Crida s'està forjant i enfortint la consciència i la ferma voluntat de defen-

sar i lluitar per la Pau, de centenars i centenars de milions de persones d'arreu del món, de totes les capes socials i de les tendències religioses i polítiques més diverses, disposades a fer fracassar rotundament els horrorosos propòsits imperialistes d'extermini en massa de tota la Humanitat.

D'ací que el nostre deure, el de tots aquells patriotes que estimen la Pau, sigui el de desenvolupar, reforçar i intensificar, en fàbriques, tallers, oficines, a les barriades, casernes, pobles, centres d'ensenyança, centres recreatius, cooperatives, per tots els recons de Catalunya, la Campanya de recollida de signatures al peu de la Crida d'Estocolm.

La pau pot i ha d'ésser salvada lluitant contra la política de guerra franquista, al servei de l'imperialisme agressor i sanguinari. La disminució del rendiment, el sabotatge a la producció de guerra ha d'orientar i animar la lluita de la classe obrera per la Pau.

Per aquest camí farem retrocedir els incendiàries de guerra.

Es el camí que segueixen els partidaris de la Pau d'arreu del món a la capdavantera dels quals, i com a garantia indiscutible del triomf de la justa causa que defensen, marxa, potent i serena, la gran Unió Soviètica. Es el camí que ha de menar-nos a l'enderrocament del règim de guerra franquista i al recobriment de la República Democràtica.

. . .

L'onze de setembre d'enguany
JORNADA DE LLUITA I D'UNITAT
PER LA PAU I PER LA REPUBLICA

El dia 11 d'aquest mes, la Catalunya patriota i republicana, commemorarà el 236 aniversari de la valenta defensa de Barcelona contra les tropes

de l'estranger Berwick.

L'Onze de setembre d'enguany s'escau en moments d'extrema gravetat

per a la seguretat del nostre i de la vida del nostre poble. Els perills d'una nova guerra, provocada pels imperialistes anglo-saxons, planen amenaçadors damunt de Catalunya, d'Espanya tota, de tots els pobles del món.

Amb aquest motiu, el P.S.U. de C., circa a tots els catalans, fidels a llurs tradicions combatents i democràtiques, defensors de les llibertats nacionals de Catalunya, a celebrar la diada de l'onze de setembre, enfortint llur unitat en els Consells de la Resistència, reforçant llur combat en defensa de la Pau, contra la política de guerra i de lliurament del territori espanyol als imperialistes, realitzada pel franquisme. Cridem a tots els catalans de sentiments humanitaris a signar les fulles d'adhesió a la Crida d'Estocolm.

El P.S.U. de Catalunya, crida les masses obreres i populars, a tots els catalans antifranquistes i patriotes, a intensificar llur acció per a destruir el règim opressor i explotador franco falangista i per la República, amb la victòria de la qual, Catalunya i els altres pobles hispànics, podran recobrar les llibertats democràtiques i nacionals que els malvats falangistes -hereus del malfet Felip V-, ens han arrabassat.

Cridem a tots els militants comunistes, a popularitzar, en aquesta data històrica, el Programa democràtic del P.C. d'Espanya -que és el Programa del P.S.U. de C.-en el tercer punt del qual es propugna pel

"Reconeixement de la personalitat nacional dels pobles de Catalunya, d'Euzkadi i de Galícia, donant satisfaccio a llurs legítimes aspiracions nacionals en el marc d'una Federació democràtica dels pobles hispànics".

Cridem a tots els antifranquistes a organitzar, desenvolupar i impulsar l'ajut als valerosos patriotes empresonats, combatents gloriosos

de la causa de la Pau, de la Republica i de Catalunya.

L'assoliment de la victòria davant del franquisme, l'assegurar la Pau, el recobrament de la Republica, i amb ella, les llibertats nacionals de Catalunya, exigeix, més que mai, enfortir la unitat de la classe obrera catalana, amb la classe obrera d'arreu d'Espanya, la unitat del poble català amb els altres pobles hispànics.

En aquesta línia, el P.S.U. de C. crida a tots els seus militants, a combatre enèrgicament, sense transigències de cap mena, els corrents nacionalistes burgesos que pretenen trencar la unitat combatent dels treballadors i pobles d'arreu d'Espanya. A combatre, sense defallències, els maneigs dels traïdors Comorera, Valdès i Marlès, agents de la reacció i de l'imperialisme.

Obrers i pagesos, intel·lectuals i menestrals, dones i joves, poble de Catalunya, fem de l'Onze de Setembre d'enguany, una vigorosa jornada de lluita i de unitat per la Pau i la Republica Democràtica!

Una jornada que acceleri el recobrament de les llibertats nacionals perdudes l'any 1714, que foren restablertes amb la Republica i que el franquisme opressor ens ha tornat a prendre.

. . .

Dos documents que cal estudiar

i popularitzar

LA CARTA DEL COMITE CENTRAL DEL

P.C. D'ESpanya

I LA CARTA DEL C. C. DEL PSU

DE CATALUNYA

La carta que el C.C. del Partit Comunista d'Espanya va adreçar a totes les seves organitzacions i militants amb motiu del XXX aniversari de la seva fundació, i que ha estat difosa per les "Edicions TREBALL", i la carta del C.C. del P.S.U. de C. al

Comitè Central del P.C. d'Espanya, publicada en el darrer número del nos-

tre periodic, son dos documents d'una gran importància política, destinats a donar un nou impuls a la superació ideològica de tot el conjunt del Partit i al seu enfortiment orgànic, un nou i vigorós impuls a la lluita, per la Pau i la República.

La generalització que, en ambdós documents es fa de les experiències més substancials de tot el moviment obrer i democràtic d'Espanya, en aquests darrers 30 anys i del període immediat a la fundació del Partit, així com del sorgiment i desenvolupament del Partit Comunista d'Espanya i de la seva política; la forma amb que es destaca el paper decisiu que ha jugat i juga el Partit i la teoria marxista-leninista en l'organització i direcció del moviment revolucionari i democràtic del nostre poble, és un ajut polític d'un valor excepcional per als comunistes que, a l'interior del país, ens esforcem per a mobilitzar, organitzar i dirigir la classe obrera i tot el poble en la lluita per la destrucció del règim franquista i el restabliment de la República Democràtica.

En la nostra acció per a forjar i elevar la consciència política i revolucionària del poble, ha d'ocupar un lloc destacat l'esforç per a popularitzar i ajudar a fer penetrar les experiències i ensenyances més substancials de la seva pròpia lluita contra els seus opressors i explotadors. I això és així perquè, en la mesura que aquestes ensenyances penetren, en un grau suficient, en la consciència de les masses, esdevé possible elevar el contingut polític de llur acció antifranquista i orientar-les per camins veritablement revolucionaris cap a la reconquesta de la República Democràtica i del Socialisme. Es per això que la quantitat de fet i ensenyances que la carta del C.C. del Partit Comunista d'Espanya a les seves organitzacions i militants i la del C.C. del P.S.U. de Catalunya al C.C. del P.C. d'Espanya posa al nostre abast, son, a més, d'un element molt valuós per a basar-hi la nostra pròpia formació poli-

tica i ideologica, un instrument importantíssim per al nostre treball d'educació entre la classe obrera i les masses populars.

Pero té una significació especial, de gran transcendència, per als comunistes, avui i sempre, el saber valorar la importància excepcional del paper que el Partit juga en tot el procés democràtic i revolucionari del nostre poble, el caràcter decisiu que té el seu treball d'educació, d'organització i de direcció del moviment obrer i popular. El comprendre ben bé que el Partit és l'instrument sense el qual no hi ha victòria possible per a la classe obrera i el poble treballador, és l'únic que ens pot col·locar en el camí de l'esforç intens i continuat per enfortir-lo políticament i orgànica, per estendre i profunditzar més i més llur organització i influència, per preservar-lo dels cops de l'enemic i de llurs agents, per elevar el seu nivell teòric i polític. I res no és tan important, avui, com el treball de construcció i preservació del Partit; el treball de reclutament de nous militants, de creació de noves organitzacions, de perfeccionament i aplicació severa de les normes i mètodes conspiratius, de vigilància política i de superació ideològica. Res no és més important, avui, que despertar en cada militant, aquest anhel de contribuir amb totes llurs forces a enfortir i desenvolupar el Partit.

La Carta del C.C. del Partit Comunista d'Espanya i la Carta del C.C. del P.S.U. de C. han de contribuir poderosament a desenvolupar en els militants i simpatitzants del Partit la concepció del caràcter decisiu del Partit com instrument de la revolució democràtica i popular. L'exposició que ^{en} ambdues cartes es fa, tant del naixement del Partit com del seu caràcter i paper que ha jugat i juga en la resistència i la lluita exemplar del nostre poble, en l'actual lluita per la Pau, ultra accentuar la nostra estima i admiració i orgull pel Partit, ens ofereix una

demostració pràctica i brillant de que el Partit està a la base de tots els èxits més substancials del moviment obrer i popular d'Espanya d'ençà que, dirigit per José Diaz i Dolores Ibarruri, va convertir-se en un veritable Partit marxista-leninista, en un veritable partit de masses, i de que fora del nostre Partit, cap altra organització no està en condicions de menar el poble a la victòria.

Per als comunistes catalans, per als militants del P.S.U. de C., aquests dos documents tenen un significat especialment important. Ambdós ens armen per a la lluita contra el nacionalisme burgès i els intents de fer penetrar i covar el seu veni en el si del Partit i de la classe obrera per mitjà d'agents i traïdors tipus Comorera, Valdès i Marlès, i ens fa conèixer el paper decisiu jugat pel Partit Comunista d'Espanya i els seus dirigents en la formació, consolidació i desenvolupament del P.S.U. i del moviment marxista-leninista a Catalunya. Aquests dos documents són, també, una aportació molt valuosa a l'obra de desenvolupar i profunditzar, encara més, en l'estima i l'admiració dels comunistes catalans vers el gran Partit Comunista d'Espanya, amb el qual formarem, quan les exigències de la lluita ho determinin, un sol Partit.

La Carta del C.C. del Partit Comunista d'Espanya a les seves organitzacions i militants i la Carta del C.C. del P.S.U. de C. al C.C. del P.C. d'Espanya són doncs, dos documents per a l'estudi dels comunistes d'un gran valor polític i ideològic que injectaran, sense cap mena de dubte, noves forces a tot el nostre treball en defensa de la Pau, per l'enderrocament del franquisme per a menar la classe obrera i el nostre poble cap a la conquesta de la República democràtica.

Són dos documents que hem de popularitzar, fer conèixer i discutir amb les masses treballadores, segurs de que serviran per enfortir llur consciència de classe i política, llur acció contra la política de guerra

franquista, llur confiança en la victòria de les invencibles forces de la Pau, de la Democràcia i del Socialisme.

. . .

La Campanya Contra L'Arma Atomica

MÉS DE 273 MILIONS DE CIUTADANS

HAN SIGNAT, ARREU DEL MON, LA CRIDA D'ESTOCOLM

IMPORTANT RESOLUCIO EN UNA

FABRICA DE BARCELONA

La Delegacio del C.C. acaba de rebre, d'una de les organitzacions del Partit d'una gran fàbrica de Barcelona, una Resolucio feta amb motiu del XIV aniversari del nostre P.S.U. de C., en la qual es compromet a recollir, entre els treballadors de l'al.ludida fàbrica, 500 signatures.

Remarquem que, aquests companys, abans de fer la Resolucio, van tenir bona cura d'estudiar a fons les possibilitats i ambient de les diverses Seccions, constatant -no podia ésser d'altra manera-, que la voluntat de pau està fortament arrelada en l'ànim dels treballadors i que condemnen, en llurs converses, la utilitzacio de l'arma atomica.

Totes les organitzacions del Partit han de prendre l'exemple d'aquesta important organitzacio barcelonina per tal d'establir, pertot arreu, una entusiasta i sana emulacio que permeti recollir centenars i centenars d'adhesions a la Crida d'Estocolm.

ELS FALANGISTES DE "SOLI"

I LA CRIDA D'ESTOCOLM

Fins ara, la premsa franco-falangista, tenia l'ordre de no fer cap mena de comentari relacionat amb la grandiosa campanya mun-

dial d'adhesio a la Crida d'Estocolm.

La "Soli" falangista de Barcelona ha trencat el silenci i en un article aparegut el dia 12 d'agost, parla, a la seva manera, de la Crida d'Estocolm.

Per què aquest canvi d'actitud? Senzillament, la Campanya mundial exigint la prohibició de l'arma atòmica és tan forta que ha assolit trencar els murs del silenci de l'Espanya franquista.

Pero, sobretot, l'article de la "Soli" ha estat escrit perquè, actualment, la immensa majoria de les masses obreres i populars de Catalunya, d'arreu d'Espanya, coneixen, gràcies a la nostra premsa i a les emissions de Ràdio Espanya Independent, la Crida d'Estocolm i la signen a desgrat del terror.

Els falangistes de "Soli", cirabotes del nazisme, ahir, i gossets dels imperialistes ianquis, avui, pretenen desprestigiar, amb llur article, la Campanya mundial contra l'arma atòmica i, fonamentalment, volen deturar el moviment de simpatia en favor de la Crida d'Estocolm, de recollida de signatures que es desenvolupa entre les masses obreres i populars de casa nostra.

Els plumífers de "Soli" no assoliran llurs objectius, car la voluntat de pau del nostre poble, és molt més forta que tota la porqueria antisoviètica, anticomunista i bel·licista que apareix, diàriament, en les pàgines de la premsa falangista.

MES INICIATIVES

Un amic fou invitat a una petita festa familiar, a la qual assistiren una dotzena de persones, gent modesta, treballadora i de provats sentiments republicans i antifranquistes.

L'alegria de la festa no fou obstacle per que el problema de la guerra, concretament els esdeveniments de Corea, sorgís en el curs de les converses. L'amic aprofità l'ocasió per a parlar de la bomba atòmica, dels

seus efectes destructors, dels perills de guerra, de la politica de guerra franquista i acabà plantejant-los la necessitat d'exigir la prohibicio de l'arma atomica, és a dir de signar la Crida d'Estocolm. Tothom va estar d'acord, principalment les cinc dones que assistien a la festa, una de les quals, els "Junkers" nazis, li van enfonsar la casa durant la guerra.

...

En una Empresa barcelonina, un sol company ha recollit 18 signatures. Les aconsegui anant a parlar amb tots aquells treballadors de la seva Seccio que li mereixien més confiança.

Un altre company de la Bonanova, visitant a tots els seus familiars i amics, ha recollit 23 signatures.

...

Recomanem als nostres companys que, en difondre la Crida d'Estocolm, procurin assegurar, i en la mesura que això sigui possible, prenent totes les mesures que calguin, el retorn de les fulles signades.

CAL QUE LES ORGANITZACIONS DEL PARTIT ES PLANTEGIN LA TASCA DE RECUPERAR EL MAXIM DE FULLES DISTRIBUIDES!

D'Arreu del món

BALANÇ IMPRESSIONANT

El Comitè Permanent del Congrés Mundial de Partidaris de la Pau ha fet public un comunicat segons el qual, en el curs de la Campanya d'adhesions en favor de la Crida d'Estocolm, s'han recollit 276.000.000 de signatures.

El comunicat assenyala que, la Campanya s'està realitzant en més de 75 països.

A la capdavantera dels pobles que han recollit signatures s'hi troba

la gran Unió Soviètica, campiona de la causa de la Pau, a on més de 115 milions de ciutadans han donat llur adhesió a la Crida d'Estocolm.

Després ve la Xina popular amb 44 milions d'adhesions.

Entre els altres països s'assenyala Itàlia que ha recollit 14 milions de signatures i França 12 milions.

En el comunicat del Comitè Permanent del Congrés Mundial de Partidaris de la Pau es diu que, fins ara, s'han recollit 280.000 signatures d'espanyols residents a l'estranger.

LES DONES EN DEFENSA DE LA PAU

Una Crida de F.D.I.D.- "Dones del

mon sencer! El Comitè Executiu de la

Federació Democràtica Internacional de Dones us crida a totes a fer signar, a cada fàbrica, a cada ciutat, a cada poble, a cada carrer, a cada casa, a cada família, la Crida dels Partidaris de la Pau!

Siguin quines siguin les vostres opinions o les vostres creences religioses, totes vosaltres que estimeu de tot cor el treball pacífic, la felicitat de les vostres llars i l'esdevenidor dels infants, aixequen vehements protestes contra els factors d'una nova guerra encara més sagrant que la darrera".

Gran Bretanya.- Nombroses dones angleses s'han manifestat davant de l'Ambaixada yanqui a Londres. Portaven pancartes en les quals es deia: "Els americans a Gran Bretanya significa bombes damunt de Gran Bretanya".

Alemanya.- La senyora Neudek, conseller municipal de Coburg (zona americana), ha dit: "Les dones hem d'intervenir decididament contra la guerra; hem d'imposar la pau per tal d'evitar que els nostres marits i els nostres fills no vagin novament al camp de batalla".

EL NOSTRE POBLE AL COSTAT
DELS PATRIOTES COREANS

Barcelona.- Signades per diversos obrers i obreres de vàries fàbriques han estat adreçades cartes a l'O.N.U. i al representant yanqui a Barcelona, exigint que siguin retirades de Corea les forces agressores imperialistes i condemnant la utilització de l'arma atòmica.

Reus.- Les organitzacions de la Resistència han distribuït nombroses octavilles, fetes a mà, en les quals es diu: "Fora les mans de Corea!".

LA CRIDA D'ESTOCOLM

(Es publica el text de la Crida i s'exhorta els patriotes a reproduir-la, propagar-la i fer-la signar per llurs companys de treball, familiars, amics i per totes les persones de sentiments humanitaris).

NOTICIES DE LA U.R.S.S.

(Es donen alguns exemples dels avanços industrials i de producció en la Unió Soviètica).

JULIEN LAHUT, PRESIDENT DEL P.C. BELGA

VILMENT ASSASSINAT PELS AGENTS DE

LA REACCIO I DE L'IMPERIALISME

JULIEN LAHUT, President del

Partit Comunista Belga, diri-

gent volgut de la classe obre-

ra i del poble belga, combatent

d'avantguarda de la causa de la Pau i de la Democràcia, ha caigut vilment

assassinat, víctima dels procediments terroristes emprats per les forces

de la reaccio i de l'imperialisme.

Aquestes forces, al servei de la guerra, centren tot llur odi contra els Partits Comunistes i llurs dirigents, els quals son, a tots els països, l'avantguarda, el motor impulsor del grandios moviment de lluita per la Pau.

Els gangsters imperialistes i llurs lacais no assoliran deturar l'accio heroica dels Partits Comunistes. Aquests, prosseguiran, fermes i resoluts, llur combat, a la capdavantera de les masses, per la Pau i la Democràcia. El poderos moviment de partidaris de la pau continuarà enfortint-se i desenvolupant-se i farà retrocedir als incendiariis d'una nova guerra.

Els comunistes catalans, els comunistes d'arreu d'Espanya, inclinem les nostres banderes proletàries, internacionalistes, de lluitadors de la Pau, davant la tomba del camarada Lahut. Ens associem, profundament emocionats i fermes en el nostre lloc de combat, al dolor que avui senten els comunistes, la classe obrera i el poble belga, per la pèrdua d'un dels seus dirigents més destacats.

Accions de protesta a Belgica, Itàlia, França, etc.

L'odios assassinat del camarada Julien Lahut ha causat una gran indignacio entre les masses obreres i progressives d'arreu del mon.

A Bèlgica, més de 300 mil treballadors, es declararen en vaga en senyal de protesta. En les principals ciutats belgues es celebraren grandioses manifestacions que condemnaren els procediments terroristes dels bandits reaccionariis i imperialistes.

A Itàlia, França, Holanda, etc. els obrers pararen el treball, solidaritzant-se a l'accio de protesta de llurs germans de classe belgues, per l'assassinat de Julien Lahut.

: : : : : ELS CORRESPONSALS DE "TREBALL" DIUEN : : : : :

VICTORIOSES LLUITES A LA
COMPANYIA DE TRAMVIES

La Companyia de tramvies de Barcelona va establir recentment, unes lleis interiors, segons les quals els conductors de tramvies i autobusos, que tinguessin la desgràcia de provocar un accident (topada, atropell, etc.) i en els quals resultessin ferits o morissin passatgers o vianants, l'esmentada Companyia declinava tota responsabilitat fent-la recaure damunt del conductor causant de l'accident. D'acord amb aquestes disposicions arbitràries, l'empleat, podia ésser sancionat i, en cas de mort de l'accidentat, condemnat a 30 anys de preso.

Si es té en compte que no hi ha cap conductor que causi, voluntàriament, un accident; que la Companyia els exigeix fer, cada jornada, un nombre superior de voltes a les possibilitats del vehicle i que el material rodant està en males condicions, es comprendrà la injustícia que es volia cometre contra els empleats d'autobusos i tramvies.

Les mesures de la Companyia van provocar un gran descontentament entre els treballadors i foren el motiu de nombroses protestes que, en desenvolupar-se, van prendre un elevat caràcter combatiu.

Als pocs dies d'haver aparegut les disposicions més amunt anunciades, van produir-se dos accidents per la qual cosa foren empresonats un conductor d'autobusos i un altre de tramvies. La "justícia" franquista, servidora dels interessos dels capitalistes de la Companyia, va demanar, als dos empleats empresonats, una fiança de 100 mil pessetes!

La resposta dels conductors no va tardar. Durant tres dies, en diverses línies de Barcelona, els conductors començaren a perdre voltes i més voltes i quan algun inspector els criticava llur acció responien que, ells, no volien correr el risc de nous accidents i anar a parar als ca-

labossos de la Model.

Aleshores la Companyia intentà trencar la lluita en substituir diversos empleats, amb elements de la "Guàrdia de Franco", ex-combatents, gossets de l'Empresa, etc. etc.

Tot fou en va. El moviment de protesta i de lluita continuà, guanyant a nous empleats, solidaris de la causa que defensaven llurs companys de treball. Aquesta valenta actitud determinà que els dos conductors empresonats fossin alliberats, que la Companyia, es fes càrrec de la fiança que se'ls demanava i que -i això és la victòria més important-, fossin anul·lades les arbitràries mesures que motivaren l'inici del conflicte.

En el curs d'aquesta acció, els conductors d'autobusos i tramvies han mostrat, a despit de les pressions de la Companyia, una gran combativitat. Per altra banda, l'actitud "col.laboracionista", traïdora dels pistolers de la "Guàrdia de Franco", no va poder impedir que el bloc unit dels obrers fos trencat.

La victòria dels conductors d'autobusos i tramvies, les formes de lluita utilitzades, constitueix un exemple en el qual han d'inspirar-se tots els treballadors. Moltes empreses, no contentes amb els fabulosos beneficis que obtenen amb la criminal explotació de llurs obrers, els volen fer pagar les conseqüències -accidents, etc.- determinades pel propi desenvolupament de llurs activitats industrials o comercials.

A això cal respondre amb la lluita unida, amb l'acció organitzada i unànime de tots aquells interessats en la defensa de llurs reivindicacions, de llurs drets.

Estimulats per les victòries assolides, els empleats de la Companyia de Tramvies han de prosseguir llur combat per a millorar llurs condicions de vida i de treball, enfortir llur unitat, creant Consells de la Resistència, desenmascarant als pistolers de la "Guàrdia de Franco", isolant-

cia per tots els crims comesos.

O v i e d o .- De la mateixa manera fou ajusticiat, recentment, a Sanarosa Bergoderos, el conegut delator franquista Sergio Arguelles.

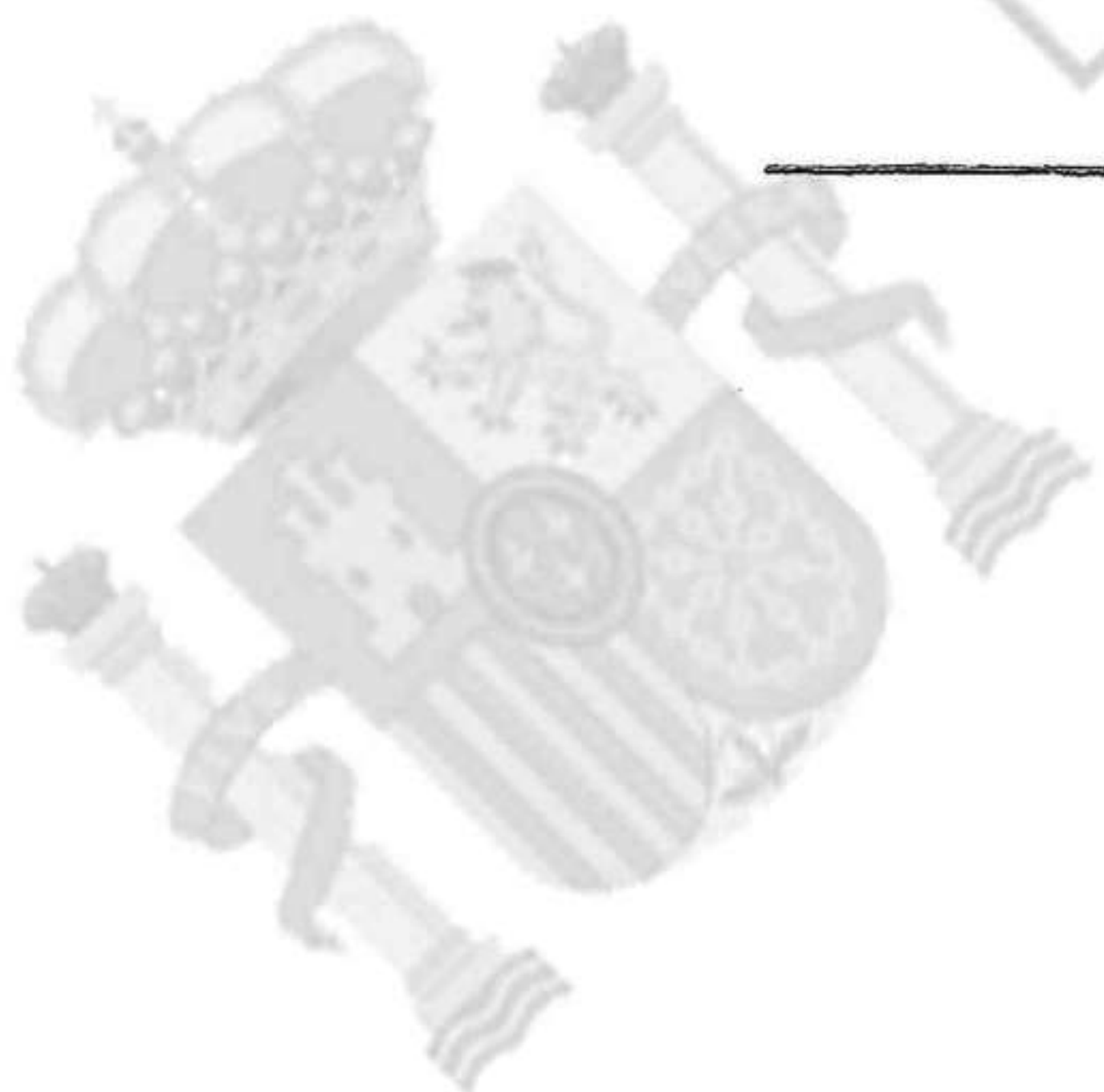
Els minaires i tota la població antifranquista d'Oviedo i de les rodalies, acolliren amb gran satisfacció la nova de la mort del vil agent franquista.

. . .

AJUT ALS PRESOS

Amb motiu del 19 de juliol foren recollides les quantitats següents:

B-3, 120 ptes.; B-1, 73; Grup Comunicacions, 60; August, 25; D-2, 36; D-5, 25; D-6, 47; F, 142; F-3, 65; E, 24; F.J. i R., 25; Dr., 20.

los de la resta dels treballadors, denunciant-los com allo que son: lacais de l'Empresa, servidors del règim explotador i afamaador franquista, al qual, la classe obrera i tot el poble, estretament units, enderrocaran per a restablir la Republica Democràtica.

. . .

LA COMMEMORACIO DEL 19 de JULIOL
I DEL XIV ANIVERSARI DEL
P.S.U. DE C.

Heus aci nous fets de lluita i activitats de propaganda dutes a cap amb motiu del 19 de juliol i del XIV aniversari del nostre P.S.U. DE C.

Barcelona.- En una Empresa barcelonina, els obrers, unaniment, van parar el treball durant quinze minuts.

Empleats de la mateixa Empresa que treballaven en diverses obres i instal.lacions fora de la casa, realitzaren "plantes" d'una hora.

Comarques.- A diferents carrers de Granollers, van aparèixer, en les jornades del 19 i 23 de juliol, aniversari de la fundacio del nostre Partit, nombroses octavilles amb les següents inscripcions: "Franco és la guerra! La Republica és la Pau!". "Antifranquistes. Unim-nos!".

. . .

LA LLUITA GUERRILLERA

Execucio de dos delators.

Granada.- En el lloc anomenat "Los Perales" hi habitava Lorenzo Mancilla, confident de les forces repressives franquistes, les delacions del qual havien motivat l'empresonament, tortura i assassinat de nombrosos patriotes.

Un grup de guerrillers va detenir-lo i l'executà, fent, aixi, justi-